



## РАЗМЈЕСТИ КРЕВЕТ СТРИНА

\* \* \*

Код пријатељеве  
Баке Мирјане  
Спремали смо се  
За контролни из српског језика  
Некад  
У седмом основне  
У зиму

Јели смо врући пудинг  
Од чоколаде  
Који нам је она  
Са радошћу спремила  
Допуњавали смо наш  
Рјечник псовки  
Научили да играмо покер

Предвече,  
Отишли смо до града  
Нашли се са нашим,  
Тада буцмастим  
Дјевојкама  
Грудвали се  
Поразбијали на леду

Кући смо се враћали  
Кокаинском цестом  
Већ око десет  
И нешто мислим

Негдје  
Од зграде општине  
До приградске куће  
У којој сам живио  
Неких три четири километра

Разваљене цесте  
Снијег што пада за врео  
Живи врат  
Дужан је

За моје сазнање  
Шта је заправо меланхолија

Било је тако, али  
Можда, ипак,  
Гријешим

Биједу попуњавам  
Горко слатком

Фикцијом

\* \* \*

Размјести кревет стрина  
Два чаршафа преко  
Један хладан јастук  
Прислони уза зид  
И додај ми чинију са  
Лаким оброком

Не могу још  
Да умрем  
Кад год затворим очи  
Видим жарну нит, то срце  
Педесет вати јаког  
Генератора

И ништа ми не ваља  
Прљав дашчани под  
Кусав пас што ми се  
Пење на постељу

Одлазим до пећи  
Пуштам плин  
Увлачим га уздахом

У смотану цигарету  
Одмакнем се  
Запалим је и  
У дјелићу секунде  
Спалим косу и обрве

Дуго се посматрам кроз прозор  
По блатњавом дворишту  
Тражим суво мјесто  
Затим стојим  
И с првим храбрим скоком  
Падам на гњецаву земљу

Одвучем се до стаје  
Ушушкам се између телади  
И заспим  
У говнима

\* \* \*

*Ти ћеш сад писаћи о овоме, је л' иако*  
Наравно  
Шта друго да радим, али не брини

Већ су седативи ту да не бих био  
Трагично преминули  
И успаван

Лагано ме дотиче крај свега  
И прсти на машини  
Тако утрнули  
Да послуже сваког ретка  
Узимам предах  
И трљам руку о наслон  
Не би ли крв дотјерао барем до зглоба

И понижен  
Управо схватам  
Да је досадно  
И претјерано  
Тако искориштавати читаоце  
Који би на основу реченога

Могли помислити да сам  
Депресиван  
И да ми је тешко послије раскида'

\* \* \*

*Најдражој лезби*

Задњи пут кад сам је видио  
Превлачио сам дневну дозу параноје  
Преко ријеке  
И био на рођенданској журци код школске  
На плажи  
На степеницама, поред воде  
Стопалима сам додиривао  
Клизаве алге

То вече,  
Над нама  
Анђели са петролејом у коси  
Горили су небом  
И молили нас да се помиримо

Све жене су биле порно звијезде и  
Старлете и држећи се за руке  
Мокриле у ријеку  
Белих црнаца и пастува

И то је био једнако узалудан  
И једнако искрен  
Попрично хладан и пијан

Déjà vu  
За моју кашљуцаву главу